

L'Estendard

BUTLLETÍ DE LA SOCIETAT CORAL AMICS DE LA UNIO

Carrer Travesseres, 20 - Granollers

Any XIV - Núm. 46 - Octubre 1987

Justificació d'un Homenatge

Segurament que els socis i molts granollerins s'hauran vist sorpresos amb la festa inesperada de l'Homenatge a Pere Mitjà i Figueres, que la gent claveriana, modestament, han tingut a bé oferir a un granollerí per a molts desconegut, per a molts altres aquesta festa els transportarà a temps llunyans que, desgraciadament, a unes generacions els canvià la vida familiar de soca arrel, que els portà a terres enlla transplantant-les de la seva vida nadiua, on iniciaren una nova vida en la que en tot moment han recordat enmig de la tragèdia que visqueren.

Una d'aquestes persones és en Pere Mitjà i Figueres, descendent d'una família menestral granollerina que impulsà el desenvolupament del cant coral i la cultura a la nostra ciutat en l'època també difícil d'abans de l'any 36. El seu pare en Salvador fou un liberal lluitador que defensà els drets dels Països Catalans. Fou l'últim president de l'Orfeó Granollerí, societat polèmica entre els ciutadans que estaven immersos en estimular el cant coral, la cultura i fins la política.

En Pere, jove de la primera volada, contribuí a l'obra i a la lluita dels seus pares que, quan forçosament emigraren, tenien un artesanal negoci de somiers i l'habitatge a la Plaça de la Corona a tocar de Can Quico Puig. En la tràgica guerra de "l'liberació" va ésser voluntari del Regiment n.º 1 del Pirineu, de la Generalitat de Catalunya, que era la guàrdia personal del President Lluís Companys.

En la seva estada a França visquè un munt de calamitats i després de passar per camps de concentració va anar a parar a Anglaterra i a Londres, on el pas dels anys no ha renunciat ser un català i un enyorat granollerí.

En la populosa ciutat anglesa, l'any 1941, inicià el Centre Català, des d'on es procurava ajudar als seus companys també exilats i fomentar la cultura cata-